

UN GOLPE DE SORTE

Escrito por

Luns, 20 Decembro 2004 20:43

Estaba na barra tomando unha caña co meu querido amigo Doval cando unha atractiva señorita se nos achegou, mostrounos unha ristra de papeis e, como quen nos dá o derradeiro aviso, informounos amizosamente:

??? "Teño o Gordo, ¿queren unha participación?".

??? "Dese Premio xa as teño eu todas" ???contestei eu que non andaba para bromas porque xa levaba gastadas máis de cen mil pesetas na lotería.

??? "Non o creo, porque deste número non ten ningunha. Unha pena"

???respondeu ela cunha sincera expresión de compaixión mentres que marchaba a ofrecerlle os billetes aos demais clientes do bar.

Desde a distancia dirixíume unhas discretas e suxerentes miradas que me fixeron reflexionar. ¿E se era certo? Pasaban por diante máis de dous mil millóns de pesetas e eu facendo o parvo. Unha ocasión como aquela non se podía deixar marchar, non tiña perda de Deus. Impulsado por un incontible instinto, como que decide suicidarse, pedílle o meu amigo Doval:

??? "¿Tes dez mil pesetas?" ???Vin que tiña vinte mil e, sen darlle tempo a reaccionar, collínlas prestadas, fun onda a vendedora e merqueille todos os billetes do número que antes me ofrecera.

??? "¿Que vai facer con tantos cartos?" ???preguntoume.

??? "Chamareite cando sexa millonario, nena" ???Volver tranquilicei o meu amigo-. "Mira Doval, que a metade do Premio vai ser para ti, así que non te preocupes polos cartos". El, como xa me coñecía, deunos por perdidos. Bo amigo, Doval.

Sempre supuxen que se me tocaba o Gordo me ía a poñer a dar brincos de alegría e converterme no máis feliz e dadivoso dos mortais. Sen embargo, cando recibín a noticia de que fora agraciado con dous mil millóns de pesetas, o primeiro que sentín foi que o cerebro se me derretía e derramaba polas orellas e que no meu peito se abría un valeiro negro que me aspiraba mentres que difusos espellismos anubeaban a miña vista. Sentínme de súpeto nun deserto controlado por milleiros de ollos de invisibles inimigos desexosos de roubarme, de eliminarme.

Sacudíume un novo shock cando pensei: "¿E onde teño os dólares?" Tan ben os quixera gardar que non os topaba. Puxen a casa patas arriba, berrei coa muller e cos fillos, os causantes de todas as miñas desgracias, chorei deconsoladamente, axeonlleime e recei

UN GOLPE DE SORTE

Escrito por

Luns, 20 Decembro 2004 20:43

enchido de devoción un rosario a San Antonio. Entón milagrosamente atopei aqueles desexados billetes entre os pregues dun pouco de papel hixiánico que sempre grado nun peto para unha urxencia.

Agora levo varios días matinando como organizar o meu futuro e cada vez o vexo máis negro. Sufro maná-a persecutoria, perdón o soño e vivo angustiado porque cada cinco minutos teño que abrir a ventá para asegurarme de que ninguén me controla. Desconfío de todo, de todos e de min mesmo. Collón un inexplicable tic nervioso e dáiseme por chiscarlle o ollo a todo quisque, motivo polo que me vexo frecuentemente envolto en ridículas situacións. Estoume quedando calvo e anímico porque vivo de incógnito nunha pensión de mala morte.

Son un millonario desgraciado e solitario que ninguén quere. Non saben vostedes a sorte que tiveron que non lles tocara a lotería. Disfruten, coño.

Chano Piñeiro: Conversas co vento.

Enviado por Polín